

Jazyk a křesťanská (ne)dokonalost

Tématem 3,1-13 je destruktivní (i pozitivní) moc lidského slova (1,19.26). Jakub varuje před lehkomyšlností v přístupu k učitelskému úkolu v církvi s odkazem na Boží (i lidský) soud a na destruktivní moc jazyka: ovlivňuje běh života, sám je ale neovladatelný a ničivý. Kdo ovládne svou řeč, ten ovládne i své tělo a bude dokonalý (srov. 1,4). Oddíl lze rozdělit takto:

1. **v1:** varování před riziky učitelského úřadu v církvi;
2. **v2-5a:** neovladatelný jazyk ovládá celé tělo (příklad uzdy a kormidla);
3. **v5b-10:** slova svým působením a rozpolceností ničí celý život (příklad ohně a šelem);
4. **v11-13:** napomenutí k tiché moudrosti a jednoznačnosti (příklad pramene a fíkovníku).

Výkladové poznámky: Oddíl rozvíjí motiv mluvení a jeho nebezpečí (1,19.26) a bez zřetelné souvislosti s předcházejícím oddílem o víře (1,16-2,26) uvozuje širší pojednání o moudrosti (3,1-5,6). Ilustrace z přírody a kultury nápadně připomínají Ježíšova podobenství. Jakubova slova vyznívají pesimisticky (v7-8); nástrojem k ovládnutí jazyka je tu snad jednak učení a Boží slovo (v1: 1,18), jednak moudrá tichost, která v pokání sjednocuje rozpolcený život (v11-13: 1,19-21).

Náměty k rozhovoru ve skupince

- Proč Jakub varuje před úkolem učitele v církvi?
- Kudy vede cesta ke křesťanské dokonalosti? Proč?
- Co vyjadřují obrazy uzdy a kormidla?
- Co vyjadřují obrazy ohně, šelem a hadího jedu?
- Co vyjadřují obrazy pramenu a fíkovníku?
- Jak konkrétně mluvení ovlivňuje náš život a život sboru?
- Jak ovládat svůj jazyk?